

Sygn. akt: I C 217/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	Sekr. Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2018 r. w S.

sprawy z powództwa B. K. (1)

przeciwko (...) (...)w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. nie obciąża powódki kosztami procesu.

Sygn. akt I C 217/16

UZASADNIENIE

Powódka B. K. (1) w pozwie wniesionym początkowo przeciwko (...) SA, a po zmianie pozwanego - przeciwko (...) (...)w W., wniosła po rozszerzeniu powództwa o zasądzenie od pozwanego kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 2.779,79 zł odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 15.967,97 zł od dnia 27 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka podała, iż w dniu 24 lipca 2015r. była uczestnikiem zdarzenia drogowego na drodze krajowej nr (...) niedaleko miejscowości O. jako kierowca samochodu osobowego. Podczas prawidłowego manewru włączania się do ruchu pojazd powódki został uderzony przez inny pojazd, którego kierowca przyjął odpowiedzialność za spowodowanie kolizji w postępowaniu mandatowym. W wyniku zdarzenia powódka doznała urazu mięśnia szyi, poważnego urazu głowy oraz mnogich otarć i stłuczeń ciała. W trakcie leczenia powódka wielokrotnie korzystała z pomocy lekarzy specjalistów w ZOZ w S. i (...) poradnia rodzinna w R.. Po wypadku przebywała na zwolnieniu aż do 29 października 2015 r. Nadal odczuwa dolegliwości fizyczne a także bóle głowy, odczuwa lęk przed jazdą samochodem, ma problemy ze snem. Podjęła w związku z tym leczenie urazów psychicznych będących wynikiem wypadku. Była zmuszona do prywatnych konsultacji medycznych i zakupu leków. Ustaliła na podstawie prywatnej opinii, iż doznała 8 % trwałego uszczerbku na zdrowiu.

W odpowiedzi na pozew pozwane (...) (...)

w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł, że wypłacona powódce kwota 2500,- zł w toku likwidacji szkody jest adekwatna do rozmiaru krzywdy powódki.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 lipca 2018 roku ok. godz. 15-tej B. K. (1) kierowała samochodem osobowym marki M.. Przed miejscowością O., gdy powódka stała na poboczu i zamierzała włączyć się od ruchu, w jej pojazd uderzył samochód marki F. (...), kierowany przez sprawczynię kolizji S. P., posiadającą ubezpieczenie w zagranicznym podmiocie ubezpieczeń. Wezwani na miejsce funkcjonariusze Policji ukarali w postępowaniu mandatowym sprawczynię wypadku. Powódka po wypadku była zdenerwowana, gdy przyjechał na miejsce jej mąż powódka chodziła i płakała. Wezwani funkcjonariusze Policji przesłuchali uczestników kolizji. Nie wzywano karetki. Powódka odjechała wraz z mężem do domu, gdzie zaczęła skarżyć się do męża na ból szyi i pleców. Po powrocie do domu powódka położyła się spać. Następnego dnia (sobota) powódka nadal skarżyła się na ból głowy i pleców. Kolejnego dnia (niedziela) było podobnie. W poniedziałek 27 lipca 2018r. w związku z dolegliwościami bólowymi, powódka udała się do poradni chirurgicznej w S. .

(notatka policyjna w aktach szkody - k. 127, zeznania świadka B. K. (2) k.266v. , zeznania powódki nagranie k.415 00:02:23 – 00:25:52)

W wyniku wypadku powódka doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego. Nie wymagała natychmiastowej interwencji lekarskiej ani hospitalizacji. Leczona była poprzez unieruchomienie kręgosłupa i leki przeciwbólowe a następnie została poddana fizykoterapii. Odczuwała znaczne dolegliwości przez 3 tygodnie. Późniejsze dolegliwości zgłaszane przez powódkę u ortopedy nie mają związku z wypadkiem. Wypadek nie spowodował u powódki trwałych następstw zdrowotnych. Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim przez okres 4 miesięcy.

(dowód: opinia biegłego z zakresu traumatologii L. G. (1) z dnia 04.12.2017r. – k. 375 i opinia uzupełniająca – k. 404)

W wyniku wypadku nie doszło u powódki do stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie schorzeń neurologicznych. Nie wystąpiły też u niej żadne neurologiczne następstwa wypadku.

(dowód: opinia biegłego z zakresu neurologii - G. P. z dnia 02.09. (...) - k. 280.)

Powódka B. K. (1) wykazuje cechy osobowości neurotycznej, cechuje ją podwyższona skłonność do doświadczania takich uczuć jak lęk, smutek czy poczucie winy. Dotkliwie reaguje na codzienny stres i słabiej sobie z nim radzi. Jest często skrepowana

i wycofana. Z powodu wysokiego poziomu leku ma dużą podatność na zaburzenia nastroju, labilność emocjonalną i zachowania typu nerwicowo - depresyjnego.

Zdarzenie z dnia 24 lipca 2018r. zostało odebrane przez powódkę jako sytuacja silnie stresująca, natomiast nie miało ono wpływu na późniejszy stan psychiczny powódki. Obecne zmniejszenie aktywności życiowej i nadal odczuwalne nawracające obawy związane

z prowadzeniem samochodu, rozchwianie emocjonalne, płaczliwość i nawracający lęk, liczne objawy somatyczne, skłonności hipochondryczne u powódki należą do objawów często występujących u osób o osobowości neurotycznej z wysokim poziomem nadwrażliwości na bodźce zewnętrzne. Nie są one związane bezpośrednio z sytuacją wypadku.

Nie stwierdzono u powódki objawów Zespołu (...) związanego z wypadkiem z dnia 24 lipca 2015r. Występujące u powódki objawy są jej stałą predyspozycją do funkcjonowania w opisany sposób.

(opinia psychologiczna biegłego G. K. z dnia 25.02.2017r. k.321- 324)

Sprawca zdarzenia posiadał polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wykupioną w niemieckim podmiocie ubezpieczeniowym, w imieniu którego likwidacje szkody zgłoszonej przez powódkę przeprowadziło Towarzystwo (...) S.A. w S.. Szkodę zgłosiła powódka w dniu 23 września 2015r. za pośrednictwem kancelarii odszkodowawczej (...) podającą w zgłoszeniu, że w wyniku zdarzenia doznała ona urazu mięśnia szyi, poważnego urazu głowy, dotkliwych mnogich stłuczeń

i otarć całego ciała, a także urazu psychicznego w wyniku czego stała się depresyjna i lękliwa. W postępowaniu likwidacyjnym wypłacono powódce zadośćuczynienie 2.500.-zł oraz odszkodowanie majątkowe.

(bezsporne, dokumentacja akt szkody nr (...) – k. 52 - - k. 104 w tym zgłoszenie szkody i decyzje o wypłacie zadośćuczynienia).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Powódka, wbrew swym twierdzeniom, nie wykazała, że doznała w wyniku zdarzenia komunikacyjnego, (którego przyczyny i przebieg były bezsporne) krzywdy wynikającej z „poważnego urazu głowy”, „mnogich otarć i stłuczeń całego ciała” oraz z „urazów psychicznych”. Z opisanego przez samą powódkę przebiegu wypadku wynika, że kilka godzin po wypadku zaczęła odczuwać bolesność kręgosłupa szyjnego i pleców. Po trzech dniach udała się do poradni chirurgicznej, po czym była leczona poprzez unieruchomienie kręgosłupa kołnierzem i leki przeciwbólowe. Leczenie następstw zdrowotnych wypadku zakończono stosunkowo szybko i nie wynikają z wypadku dla powódki żadne dalsze następstwa zdrowotne. Zarówno w zgłoszeniu szkody jak i w pozwie, powódka opisując skutki wypadku, powiększyła je na potrzeby procesu likwidacji szkody. Powołała się przy tym na urazy, których nie doznała w wypadku. Pozwany po zgłoszeniu szkody wypłacił powódce sumę 2.500,- zł zadośćuczynienia, która faktycznie nie jest wysoka, jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy, stanowi adekwatną kompensatę krzywdy powódki - zawinionej przez sprawcę wypadku, a zatem mieszczącej się w granicach odpowiedzialności pozwanego.

Konfrontując treść zgłoszenia szkody z faktami ustalonymi przez Sąd należy zwrócić uwagę na to, że istotna część urazów podanych przez powódkę w ogóle u niej nie wystąpiła, w tym „poważny uraz głowy”, „liczne otarcia całego ciała”. Ponadto, powódka odczuwa znacznie większą krzywdę niż krzywda, którą można wiązać z samym wypadkiem. Niewątpliwie, negatywne odczucia psychiczne i różne lęki są dla powódki źródłem cierpienia, niezasadnie jednak powódka łączy swój stan związkiem przyczynowym z wypadkiem.

Podkreślenia wymaga, że żaden z biegłych sądowych, których opiniowaniu poddano skutki wypadku, nie potwierdził twierdzeń powódki. Zarówno z opinii biegłego z zakresu neurologii, jak i z opinii biegłego traumatologa oraz z opinii psychologicznej, płynie wniosek, iż wypadek nie pozostawił trwałych następstw zdrowotnych u powódki, zaś odczuwane przez powódkę dolegliwości mają przyczyny głębiej zakorzenione w doświadczeniach życiowych i inne źródła niż zdarzenie drogowe z dnia 24 lipca 2015 r.

Opinia biegłego sądowego specjalisty neurologa G. P. jest jasna i stanowcza a wynika z niej wprost, że u powódki nie występują żadne neurologiczne następstwa wypadku. Opinia biegłego L. G. (2) z zakresu traumatologii i narządów ruchu, jasno, logicznie i w pełni odpowiada na pytania jakich konkretnych obrażeń ciała doznała powódka w wypadku. Było to mianowicie skręcenie kręgosłupa szyjnego. Stopień ciężkości tego urazu został też jasno określony - powódka nie wymagała natychmiastowej interwencji lekarskiej ani hospitalizacji. Leczenie powódki sprowadzało się do standardowej procedury unieruchomienia kręgosłupa i podawania leków przeciwbólowych oraz fizjoterapii. Opinia biegłego psychologa G. K. ukazuje źródła i przyczyny negatywnych przeżyć powódki, źródła jej nawracających lęków i przyczyny, które spowodowały niewspółmierną do zdarzenia reakcję psychologiczną powódki. Opinia jest rzetelna, została oparta na dokładnym badaniu powódki, zawiera logiczny i szczegółowy opis badań a wnioski opinii są przekonujące.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego, zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Natomiast zgodnie z art. 445 §1 k.c., w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Jak wynika z brzmienia powyższych przepisów, warunkiem uzyskania odszkodowania jest wykazanie, iż pokrzywdzony poniósł koszty, w tym koszty leczenia urazów powstałych w wyniku zdarzenia powodującego szkodę. Ciężar dowodu w tym zakresie obciążał powódkę zgodnie z art. 6 k.c. Szkada nie została jednak przez powódkę wykazana. Dotyczy to kosztów leczenia psychiatrycznego, które nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem. Brak też podstaw do obciążenia strony pozwanej kosztami prywatnej opinii lekarskiej.

Zważyć także należy, że przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę nie jest obligatoryjne. Wynika to z charakteru zadośćuczynienia, które pełni funkcję kompensacyjną. Kompensata szkody niemajątkowej poprzez zadośćuczynienie może dotyczyć wyłącznie krzywdy będącej następstwem uszkodzeń ciała lub rozstroju zdrowia wynikającego z wypadku. Sam związek czasowy nie jest tu wystarczający. Tymczasem skoro nie można przypisać stronie pozwanej odpowiedzialności za stan psychiczny powódki, to nie jest możliwe kompensowanie w tym zakresie krzywdy odczuwanej przez powódkę. Skoro powódka nie doznała poważnego urazu głowy, to również brak podstaw do zadośćuczynienia z tego tytułu. Skoro powódka nie wykazała, że doznała licznych otarć całego ciała, to i z tego tytułu zadośćuczynienie jej nie przysługuje.

W tych okolicznościach Sąd doszedł do przekonania, że powództwo nie jest uzasadnione i podlega oddaleniu. Oddaleniu zarazem podlega roszczenie o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość albowiem leczenie urazów powódki doznanych w wypadku zostało w pełni zakończone.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc. Przemawia za tym charakter sprawy. Orzekając o kosztach, Sąd miał na uwadze to, że subiektywne przekonanie powódki o zasadności roszczeń, wynikało z zasięgnięcia prywatnej opinii lekarskiej. Trudno zarzucić powódce nie będącej specjalistą w zakresie medycyny, iż opierała swoje roszczenia na opinii lekarskiej.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...),
3. (...)
- S., (...)